

Jaro t'uká na vrátka

náměty k činnostem pro věkovou skupinu dětí 2-4 roky

- *Pohádka:*

O JARNÍM SLUNÍČKU

Do vsi přišlo jaro. Panímámy gruntovaly a drobotina běhala kolem. Všechno by bylo v pořádku, až na to, že tomu jaru něco důležitého chybělo. Sluníčko! Obloha modrá, mráčků, že bys je na jedné ruce spočítal a sluníčko nikde. V jednom stavení žil krejčí se svoji ženou a sedmi dětmi. Také krejčíkovic drobotina od samého rána dováděla venku a v poledne u oběda vyprávěla, že vůbec nikdo neviděl sluníčko. I ptali se, jak je to možné. Pantáta nevěděl, zato panímáma řekla: "Sluníčko zaspalo. Každým rokem ho budí ptačí zpěv. Jestli se jich dosud z teplých krajů vrátilo málo, jejich trylkování je slabé a sluníčko ho neslyší." Děti mámu pozorně vyslechly a pak vymyslely plán, jak ptáčkům pomohou. Vyšly před chalupu. První spustila nejstarší Andulka. Sluníčko nikde. K Andulce se přidal Vojta. Oba zpívali pěkně, ale sluníčko pořád nic. K Andulce a Vojtovi se připojil Venda. K Vendovi Lojzík, pak Liduška, potom i Terežka. Stále to nebylo nic platné. Sluníčko ne a ne se probudit. Ještě zbýval poslední, nejmladší Pepík. Už už se nadechoval, ale ostatní jej zadrželi: "Pepíčku, probůh, nezpívej! Vždyť to neumíš!" Měli pravdu. Pepíček zpíval tuze falešně. Přesto nevyslyšel prosby sourozenců. Zvedl zrak k obloze a spustil: "Jaro, jaro, jaro už je tu..." Povím vám, to byla hrůza! Andulce naskočila husí kůže. Vojta, Venda, Lojzík, Liduška i Terežka si zacpávali uši, aby to falešné zpívání raději vůbec neslyšeli. Ale Pepíček zpíval dál. Když dozpíval první sloku, jakoby se za lesem něco zachvělo. Když dozpíval druhou sloku, jakoby se zachvělo i nebe. A když začal třetí sloku, kde se vzalo, tu se vzalo, vysvitlo jim nad hlavami sluníčko a volalo: "Ty tam dole, hned toho nechej! Hrůza! Tady se nedá spát!" Děti i s Pepíkem se rozesmály. Pak sluníčko přivítaly a pod zlatou oblohou dováděly až do večera. Usínalo se jim dobře, protože věděly, že kdyby náhodou ráno sluníčko zaspalo, Pepíček mu rád zazpívá.

- **Malované čtení**

- **Básničky:**

Slunce volá na sněženku. (dáme ruce před ústa a voláme)

Jaro, jaro, už je venku!

Pěkně nastav bledá líčka (kýváme hlavou a nastavujeme tváře)

a usměj se do sluníčka. (máváme oběma rukama ke sluníčku)

Budí také petrklíče (dáme ruce v bok a zatočíme se dokola)

luk a strání zlaté klíče, (odemykáme jako klíčem)

ať probudí háje, sady, (rozhlížíme se do daleka)

že je jaro zase tady! (opět zamáváme sluníčku)

Petrklíč

Není, není ze železa, *(otáčíme zápěstím ručiček, jako že není není)*

přece je to klíč.

Otevírá bránu k jaru, *(předvádíme odemykání)*

je to petrklíč.

Petrklíč, petrklíč, *(zvedneme ukazováček jako pozor)*

zima už je pryč.

Petrklíč, petrklíč od jara je klíč. *(opět předvádíme odemykání)*

- **Náměty na výtvarně-pracovní činnosti:**

Zápich – Jarní sluníčko

Sněženky

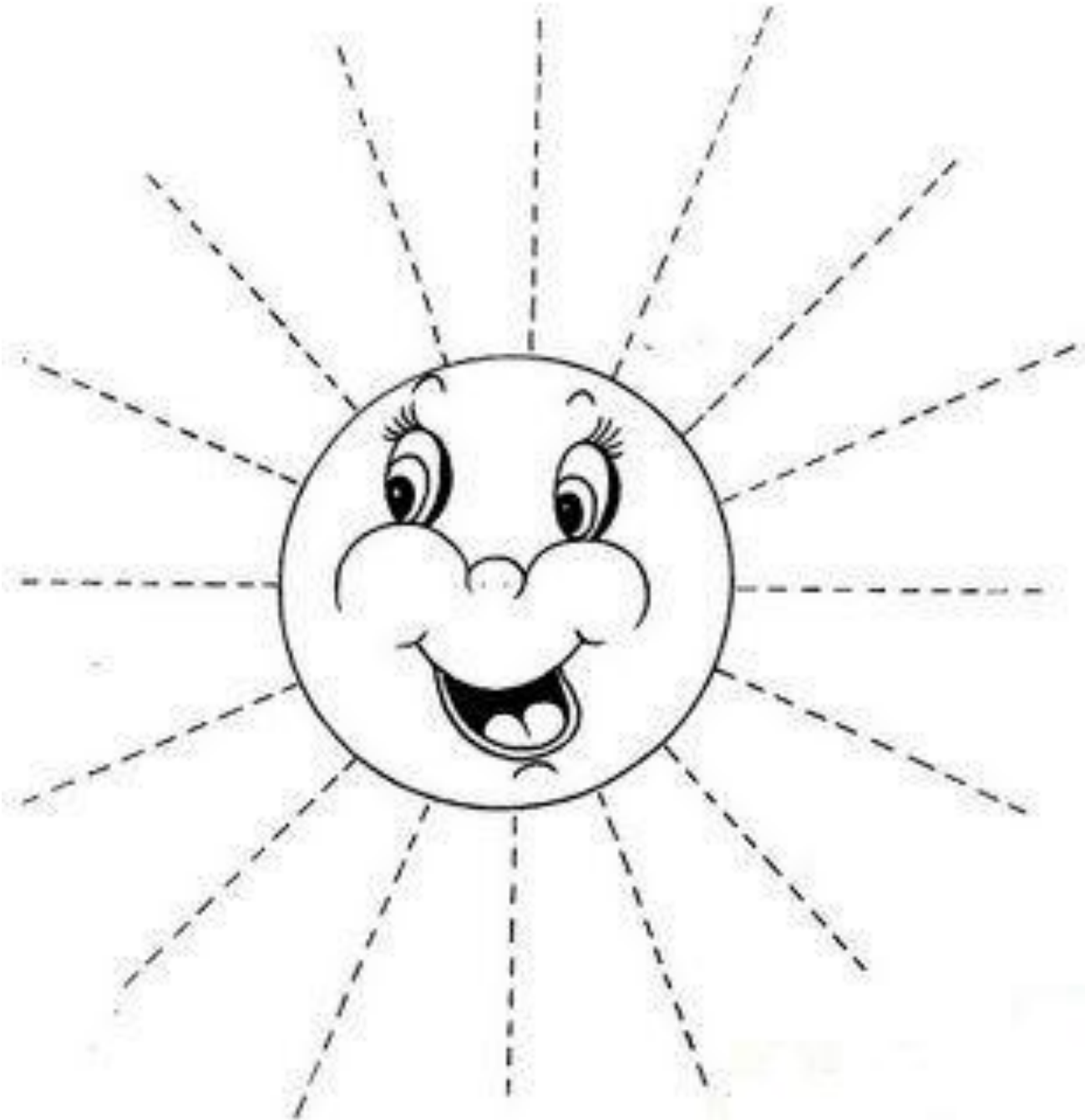

Jarní zahrádka – pokus s osením

- **Grafomotorická činnost:**

Obtáhní sluníčku paprsky. Nezapomeň na správné držení tužky (špetkovitý úchop).

Písnička:

Voláme jaro

Text: Věra Smejkalová
Hudba: Marie Kružíková

C F C Ami F G

1. Pojdme děti, pojdme spolu, vyženeme zimu z domu.

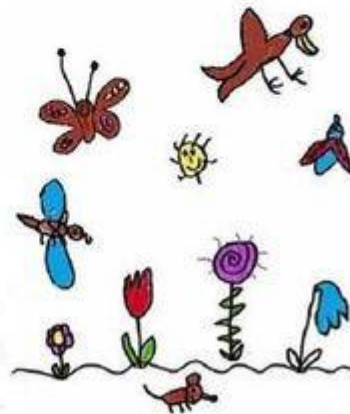
C G C F C G C

Zavoláme na jaro, aby se už chystalo.

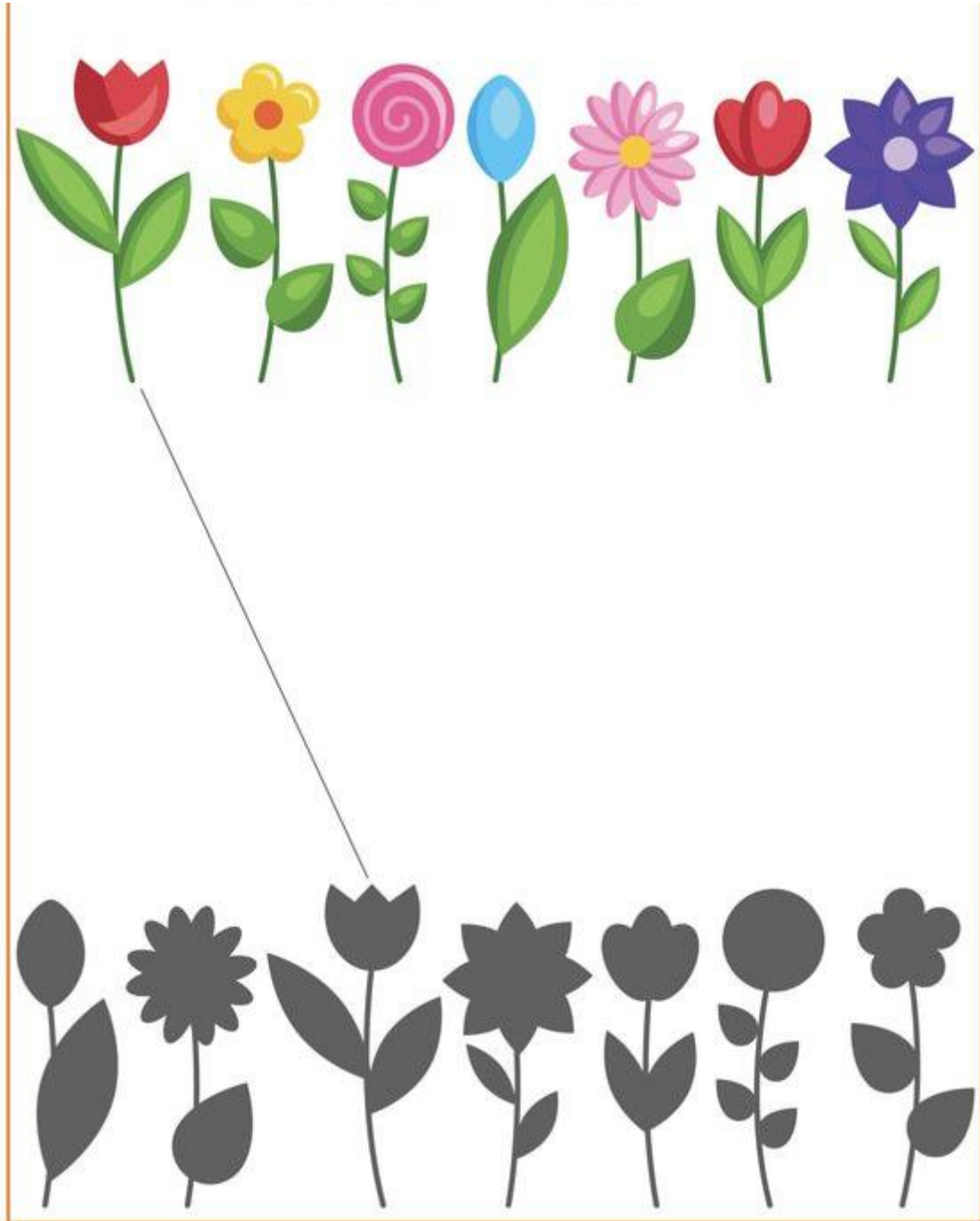
2. Zimo - tys tu dlouho byla,
sněhu, mrazu nadělila.
Sněhuláci roztáli,
jaro někde zahálí...

3. Vzduch je zjara trochu jiný,
lístečky se klubou z hlíny.
Větrík nám den provoní,
jako loni, předloni.

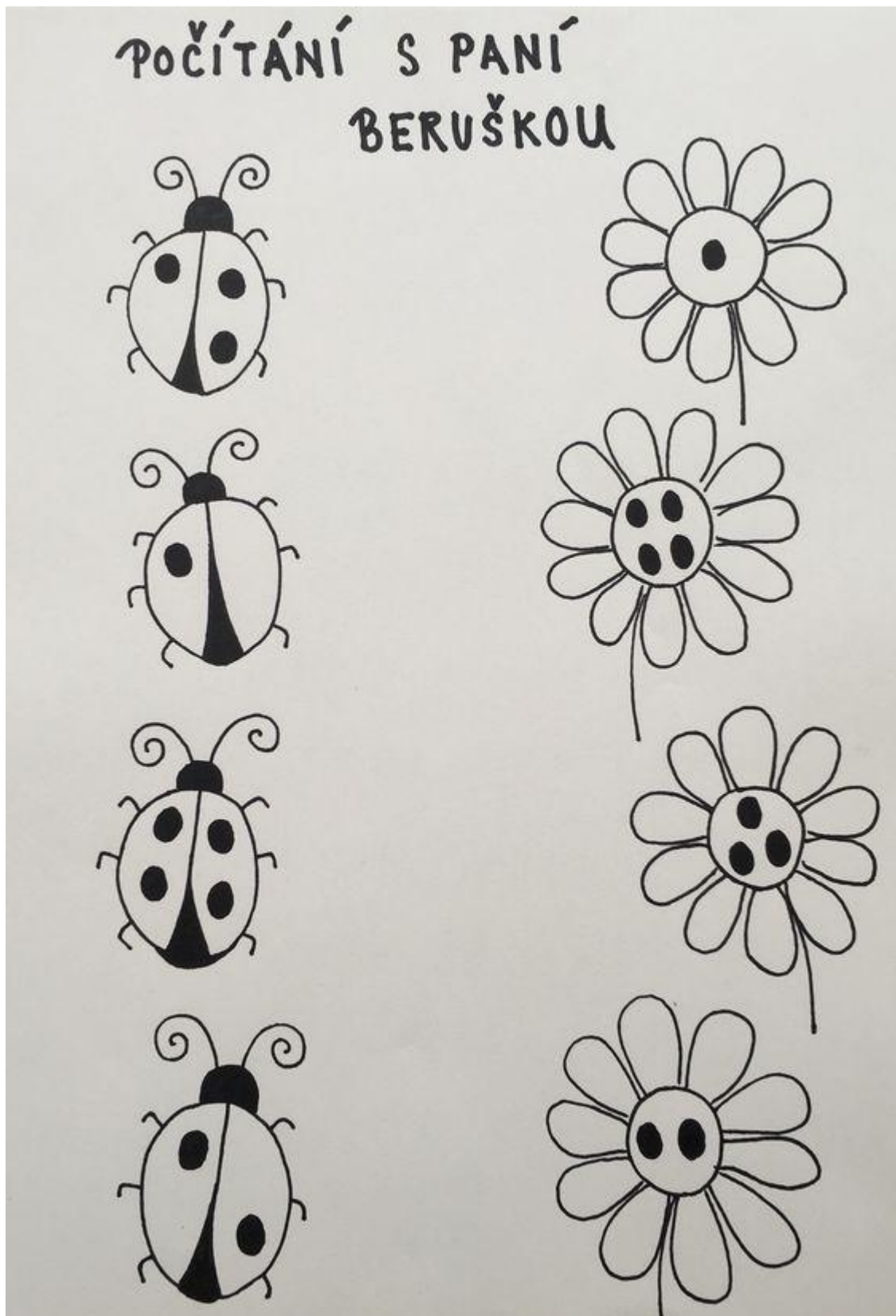
- **Zrakové vnímání**

Najdi správný stín kytičky.

- **Matematické představy**

Pomož berušce najít správnou kytičku dle teček ☺

- **Omalovánka**

Klíč k odemknutí jara ☺

